

Visoka pesem XX. stoletja

Saša
Vegri

Blaznim
Ljubim:
z neba tvoje oči,
s ceste tvoje noge
z vetra tvoje lase.
Blaznim.
Ves si razdan,
nikjer ni celote,
brežželjno
brezupno
čakam nate.
Blaznim!

(Pesem je bila objavljena v lit. rev.
Beseda št. 3—41. 1955)

BLAZNIM
VERJAMEM
LJUBIM
V TVOJIH OČEH NEBO
V TVOJIH NOGAH CESTE
V TVOJIH LASEH VETER
BLAZNIM
VES SI PRI MENI
NIKJER NI CELOTE
ŽELJNO
IN S SRCEM
STRMIM VATE
ŽIVIM

O rotim vas,
kadar ga srečujete, ljudje
mojega ljubega,
prisluhnite mu,

ker on govori blazno resnico
 s svojo ognjeno ptico vojne
 v sanjah.
 S svojo prelomljeno hrbtenico
 in zaraslimi ranami od strellov.
 V njegovi lepo oblikovani lobanji
 je od nežnega otroštva
 in taborišča
 in mučenja in stradanja
 in podobnih reči
 kot je vojna in klanje
 ostalo drhtenje, ki je
 noro prefinjeno
 in subtilno
 in sanjsko.

O olimpijsko mladi,
 ravno raščeni
 dečki in deklice,
 v vaših sanjah
 ni ognjene ptice vojne,
 v vaših rokah naj bi ne bilo drhtenja,
 vaše hrbtenice bi morale biti ravne
 in neprelomljene.
 Kako naj vas nagovorim?
 Kako naj vam povem,
 da ljubim svojega ljubega,
 da je njegova glava
 glava SOKRATA KRISTUSA LENNONA
 in zelo mladega Gorazda, roj. l. 1965.
 In kako naj vam izrečem
 in opišem njegovo
 vitko telo
 z ranami
 in dotiki mojih rok,
 ki ga ljubijo in so srečne v ljubezni?
 Vi čudoviti dečki
 s tetivastimi rokami
 in bistrimi čeli
 in pogledi
 pod lobanjskimi oboki,
 rojeni v miru,

vzrejeni s kruhom in maslom,
kadar srečate mojega ljubega,
mu podarite pogled in nasmeh,
ne projicirajte zenic
skozi hlape alkohola
skozi meglo mamil
skozi cinizem ljudi,
ki strti kolnejo Vas in Življenje
za tovarniškimi stroji,
za neplodnimi brazdami
ali v razkošnih vozilih
s številčnimi merilci
okrog sebe in v sebi.
Kako vam naj povem,
da je kri prisotna povsod
že tisočletja,
ta žlahtna tekočina,
ki se razliva kot voda
in bije v telesu kot ogenj
in naj bi bila
najčudovitejša igra telesa
a ne snov, ki vam jo jemljejo policaji
v laboratorijih,
da bi ugotovili odstotek nečesa.
Kako naj vam povem,
da na vseh vlaknih kože
je dotik ljubezni lep
in da je v očeh
brezdanje vsemirje,
ki mami človeka v neznano,
da išče zvezde.
O rotim vas
ne molčite o ljubezni,
ki jo rojeva vaše telo
in ki z njo želite
doseči vsemirje
— če boste šli v vsemirje,
če se boste zazrli vanj,
izjočite in izpojte temo
izrecite jo,
ker ona je
in je resnica onkraj človeškega

SONČNEGA SISTEMA

in je TURBINA BOGA,
ki lomi hrbtenice in resnice
v drobce zla.

Rotim VAS DEKLICE IN DEČKI
ZEMLJE,

ko od daleč prihaja vaš ljubi,
vaša ljuba, ne recite ji
dobra pička okej mucka
in se ne pojdite kaosa.

Ko od daleč prihaja mlado dekle
in so njeni lepi lasje
bleščeči v soncu,
ji zapojte pesem
jo objemite s toplimi rokami
peljite jo na najlepše
ležišče sveta
in jo ljubite do jutra.

Ne legajte opiti in zbiti
k razpadlim telesom nesrečnih kurb,
ki nudijo vaginalne usluge
in smrdijo po sprejih in pijači,
ne trosite svojih semen
v te nesrečne zaščitene lastnice maternic.
(med tem ko boste vi bruhali v klozetu
ali na travo, si one izpirajo nožnice
in so še bolj nesrečne).

Ne hodite po grozno praznih ulicah
in morskih obalah
osamljeni in temni,
da vam kdo ne izbijе lepo raščениh zob
in še bolj čudovito oblikovane glave
s tem čudežem,
ki ga nosite v njej.

Ko oddaleč prihaja deček,
ki mu lase moči jesenski dež,
mu zapojte pesem,
objemite ga z dolgimi lepimi rokami,
peljite ga na najlepše ležišče sveta
in ga ljubite od dneva do noči
in od noči do jutra.

Ne legajte obupane in zbite

k mrzlim starcem,
 ki imajo umetne zobe in mrzlo srce
 in sterilne čute in možgane.
 Ponižali vas bodo
 z drago večerjo v dragem hotelu
 in ostale boste brez lepote,
 ki jo išče vaše oko.
 Dali Vam bodo ugrize
 na mlado telo
 in ga slinili kot polži,
 ker bodo mislili,
 da je gobovo meso.
 (ne pustite se oploditi tem starcem
 ker bodo plačali odpravo plodu in želeli
 v sebi videti začetek in konec človeškega rodu).
 Dečki in deklice,
 rotim Vas, ne bojte se ljubezni,
 ne rojstva ne smrti
 bojte se STRAHU,
 ki ga kotijo starci in starke
 brez SRCA.
 Bodite glasni in nežni,
 bodite ognjeni in drzni
 pred temi ČLOVEČKI
 in ne ubijajte jih,
 saj bodo sami od sebe
 umrli sredi rodil, občil, obvestil
 in grozne samote smrti.

Poglejte raje skozi okno
 sredi popoldneva,
 morda bosta ravno kar mimo prišla
 dva bela stara človeka,
 ki nosita pod zgubanim čelom MODROST
**IN V TIHEM BITJU SRCA LJUBEZEN
 KOT SKRIVNOST.**